

Prezidentas
Dyteris F. Uchtdorfas
Antrasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Broli, aš pasiryžau

Du jauni broliai stovėjo ant nedidelio skardžio prie skaidrių žydro ežero vandenų. Tai buvo populiarūs šuolių į vandenį vieta, ir broliai ne kartą buvo kalbėję, kad reikėtų nušokti – padaryti tai, ką buvo matę darant kitus.

Nors abu norėjo atlikti tą šuolį, nė vienas nenorėjo šokti pirmas. Skardis nebuvo labai aukštas, bet berniukams atrodė, kad, jiems pasilenkus į priekį, tas aukštis padidėdavo, – ir jų narsa kaip mat išblėsdavo.

Galiausiai vienas iš brolių pastatė koją ant skardžio krašto ir ryžtingai metėsi į priekį. Tą akimirką jo brolis sušnibždėjo: „Gal palaukim iki kitos vasaros.“

Tačiau pirmasis brolis jau negrįžtamai judėjo pirmyn. Jis teatsakė: „Broli, aš pasiryžau!“

Jis pūkstelėjo į vandenį ir greitai išniro su pergale šūksniu. Akimirksniu juo pasekė ir kitas brolis. Po to jie abu juokėsi iš paskutinių pirmojo berniuko žodžių prieš šokant į vandenį: „Broli, aš pasiryžau!“

Pasiryžimas šiek tiek primena šuolį į vandenį. Arba esi pasiryžęs, arba ne. Arba judi į priekį, arba stovi vietoje. Nėra tarpinio varianto. Visi patiriame akimirkų, kurios pakeičia likusį mūsų gyvenimą. Kaip Bažnyčios nariai, turime paklausti savęs „Ar aš nersiu, ar tik stovėsiu ant krašto? Ar žengsiu pirmyn, ar tik pamatuosiu vandens temperatūrą kojų pirštų galiukais.“

Vienos nuodėmės padaromos dėl to, kad padarome kažką bloga; kitos – dėl to, kad nieko nedarome. Dalinis pasišventimas Evangelijai gali atnešti nusivylimą, nelaimingumą ir kaltės jausmą. Taip neturėtų nutikti mums, nes esame sandoros žmonės. Mes sudarome sandoras su Viešpačiu, kada krikštijamės ir kada įžen-giame į Viešpaties namus. Vyrų sudaro sandoras su Viešpačiu, kai išventinami į kunigystę. Negali būti nieko svarbiau, kaip laikytis Viešpačiui duotų įsipareigojimų. Prisiminkime Senajame Testamente užrašytą Rachelės ir Lėjos atsakymą Jokūbui. Šis atsakymas buvo paprastas, tiesmukas ir parodė jų ryžtą: „Daryk visa taip, kaip Dievas tau įsakė.“ (Pradžios 31:16.)

Tie, kurie yra tik dalinai pasišventę, gali tikėtis gauti tik dalį liudijimo, džiaugsmo ir ramybės palaimų. Jiems dangaus langai gali atsidaryti tik dalinai. Argi ne kvaila manyti taip: „Dabar pasišvėsiu 50 procentų, bet kai Kristus vėl ateis, aš pasišvėsiu 100 procentų?“

Pasišventimas mūsų sandoroms su Viešpačiu yra mūsų atsivertimo vaisius. Pasišventimas mūsų Gelbėto-jui ir Jo Bažnyčiai ugdo mūsų charakterį ir stiprina mūsų dvasią. Todėl, kai sutiksime Kristų, Jis apkabins mus ir tars: „Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne.“ (Mato 25:21.)

Yra skirtumas tarp ketinimo ir veiksmo. Tie, kurie tik ketina pasiryžti, visada gali rasti pasiteisinimą. Tie, kurie

iš tikrųjų pasiryžta, susiduria su sunkumais akis į akį ir sako sau: „Taip, tai būtų labai gera priešzastis atidėti, bet aš sudariau sandoras ir darysiu tai, ką įsipareigojau daryti.“ Jie tyrinėja Raštus ir stropiai siekia Dangiškojo Tėvo vadovavimo. Jie priima ir išaukština Bažnyčios pašaukimus. Jie lanko susirinkimus. Jie vykdo namų ar lankomąjį mokymą.

Vokiečių patarlė byloja: „Pažadai yra tarsi mėnulio pilnatis. Jei neįvykdomi iš karto, jie diena po dienos nyksta.“ Kaip Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, mes pasiryžome eiti mokinytės keliu. Mes pasirinkome sekti mūsų Gelbėtojo pavyzdžiu. Tik įsivaizduokite, kaip pasaulis bus palaimintas ir pasikeis į gera, kai visi Viešpaties Bažnyčios nariai gyvens pagal savo tikrąjį potencialą – atsivertę iki sielos gelmių ir pasišventę kurti Dievo karalystę.

Tam tikra prasme, kiekvienas iš mūsų stovime prie vandens ir turime apsispręsti. Meldžiu, kad mums pakaktų tikėjimo žengti pirmyn, narsiai įveikti savo baimes ir abejones ir pasakyti: „Aš pasiryžau!“

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

„Vienas iš būdų padėti besimokantiems suprasti Evangelijos principus yra paprašyti juos piešti paveikslus apie tai. Piešimas suteikia jiems galimybę pagilinti ir išreikšti savo supratimą bei jausmus apie Evangelijos pasakojimus ir principus.“ (*Teaching, No Greater Call* [1999], 166.) Pagalvokite, ar nevertėtų perskaityti šį straipsnį, aptarti pasišventimo Evangelijai principą ir

pakviesti tuos, kurie nori, nupiešti Evangelijos veiklą, iliustruojančią pasišventimą. Mažiems vaikams galime pasiūlyti, ką nupiešti.

JAUNIMAS

Viskas, ką galiu duoti

Alisa Hensen

Aš nerimavau, kaip užmokėsiu už tai, ką norėjau daryti vasarą: už kursus, praktinius užsiėmimus, vasaros stovyklas ir taip toliau. Maniau, apsiverksiu. Tada prisiminiau viską, ko mane mokė apie pasitikėjimą ir tikėjimą Viešpačiu. Nusprendžiau patikėti šią situaciją Viešpačiui ir pasitikėti, kad jei tai Jo valia, Jis parūpins išeitį.

Netrukus po to, mano mama rado neišgrynintą čekį iš darbo, kuriame dirbau anksčiau tais metais. Be to jau kitą dieną paštu gavau nedidelį piniginių prizą už varžybose laimėtą antrąją vietą. Tai man buvo didis liudijimas, kad Dievas yra gyvas, mane myli, globoja ir pasirūpins manimi.

Mane taip užplūdo dėkingumas ir meilė mano Dangiškajam Tėvui ir Gelbėtojui, jog maniau, kad sprogsiu! Troškau išreikšti savo dėkingumą, pašlovinti Dievą geriausiai, kaip tik galėjau, ir dalintis tuo jausmu. Kiti yra tai padarę sukurdami dainą, eilėrašį ar paveikslą, bet aš jaučiausi nepajėgi padaryti nė vieno iš tų dalykų. Suvokiau, kad vienintelis dalykas, kurį galiu duoti ir kuris deramai pašlovintų Dievą, yra mano gyvenimas – būti pavyzdžiu tikintiesiems (žr. 1 Timotiejui 4:12), pašvęsti savo gyvenimą Kristui. Tai yra viskas, ko Jis prašo, ir tai yra viskas, ką aš galiu duoti.

Tikėjimas • Šeima • Parama

Ateikite į šventyklą ir atsiimkite savo palaiminimus

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Seserys, esame nepaprastai palaimintos. Šiai Bažnyčiai vadovauja pats Gelbėtojas. Mus veda dabar gyvenantys pranašai. Turime šventuosius Raštus, ir visame pasaulyje yra daugybė šventyklų, kuriose galime gauti apeigas, būtinas mums sugrįžti pas mūsų Dangiškąjį Tėvą.

Pirmiausia į šventyklą einame už save. „Svarbiausia šventyklos paskirtis, – aiškino vyresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, – teikti apeigas, reikalingas mūsų išaukštinimui celestialinėje karalystėje. Šventyklos apeigos veda mus pas mūsų Gelbėtoją ir teikia palaiminimus, prienamus per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą. Šventyklos yra didingiausias žmogui žinomo mokslo universitetas, teikiantis pažinimą ir išmintį apie pasaulio sukūrimą. Per endaumentą mokomės, kaip turėtume gyventi mirtingume... Šios apeigos susideda iš nurodymų, kaip turėtume gyventi, ir iš mūsų sandorų gyventi teisiai pagal Kristaus pavyzdį.“¹

Bet mūsų tarnavimas šventykloje tuo nesibaigia. Prezidentas Boidas K. Parkeris, Dvylikos Apaštalų Kvorumo Prezidentas, mokė: „Čia, atstovaudami kuriam nors mirusiajam, pakartotinai peržvelgsite savo sudarytas sandoras. Jumyse sustiprės nuostabūs su Viešpaties namais

susiję dvasiniai palaiminimai... Sandorose ir apeigose glūdi palaiminimai, kuriuos galite atsiimti šventoje šventykloje.“²

Ateikite į šventyklą, o po to sugrįžkite vėl ir vėl. Šventyklos sandorų sudarymas ir vykdymas palaikys mus kelyje, vedančiame į didžiausią iš visų palaimų – amžinąjį gyvenimą.

Barbara Tompson, antroji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje.

Raštų ištraukos

Izaijo 2:3; 1 Korintiečiams 11:11; Apreiškimo 7:13–15; Doktrinos ir Sandorų 109

Iš mūsų istorijos

Pranašas Džozefas Smitas dažnai kalbėjo Paramos bendrijos seserų susirinkimuose. Kai buvo statoma Navū šventykla, pranašas mokė seseris doktrinos, ruošdamas jas gauti daugiau pažinimo per šventyklos apeigas. Mersei Filding Tompson 1842 metais jis sakė, kad endaumentas „atves tave iš tamsos į nuostabią šviesą“³.

Prieš išeidami iš Navū, maždaug 6 000 pastarųjų dienų šventųjų gavo šventyklos apeigas. Prezidentas Brigamas Jangas (1801–1877) sakė: „Šventieji parodė tokį troškimą gauti

[šventyklos] apeigas, o mes savo ruožtu taip troškome jas suteikti jiems, kad aš dieną ir naktį dirbau Viešpaties darbą šventykloje, miegodamas vidutiniškai vos po keturias valandas per parą ir pareidamas namo tik kartą per savaitę.“⁴ Šventyklos sandorų stiprybė ir galia sustiprino šventuosius, kai jie turėjo palikti savo miestą, šventyklą ir išskeliauti į nežinią.

Daugiau informacijos ieškokite www.reliefsociety.lds.org.

IŠNAŠOS

1. Robert D. Hales, „Blessings of the Temple“, *Liahona*, Oct. 2009, 14.
2. Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 170, 171.
3. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas*, 2010, p. 398.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 299.

Ką aš galiu padaryti?

1. Kokių patyrimu pasidalinsiu, kad sustiprinčiau savo lankomas seseris, nusprendusias „ateiti į šventyklą“?
2. Kaip asmeniškai galiu atsiimti šventyklos palaiminimus?

© 2011 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Lietuvoje. Tekstas anglų kalba patvirtintas 6/10. Vertimas patvirtintas 6/10. *Visiting Teaching Message, July 2011* vertimas. Lithuanian. 09767 156